

Kalisz , dnia 5 lutego 2016r.

Za dowodem doręczenia

Nr SKO- 4220A/206/15

D E C Y Z J A

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie :

Przewodniczący : Wiesława Gomułka –spr.

Członkowie : Krzysztof Sobociński

Izabela Kosior

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 5 lutego 2016r. odwołania Lecha Jóźwiakowskiego, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Piotra Wujczaka, od decyzji Wójta Gminy Łęka Opatowska z dnia 26 listopada 2015r. Nr BGK.622.1.2015 o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie fermy drobiu , składającej się z trzech budynków inwentarskich wraz z zapleczem, w której prowadzona będzie produkcja zwierzęca –brojlera kurzego o początkowej obsadzie 840 DJP z zapleczem” na działce nr 42/3 , obręb geodezyjny Piaski, gmina Łęka Opatowska - działając na podstawie art. 1, 17 ust. 1 i 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz.U. nr 79, poz. 856 z 2001r.) oraz art. 127 § 2 i art.138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego

- p o s t a n a w i a -

- uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania .

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżoną decyzją organ I instancji nie uwzględnił wniosku Lecha Jóźwiakowskiego i odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie fermy drobiu , składającej się z trzech budynków inwentarskich wraz z zapleczem , w której będzie prowadzona produkcja zwierzęca o początkowej obsadzie 840 DJP z zapleczem” na działce nr 42/3 , obręb geodezyjny Piaski , gmina Łęka Opatowska.

W uzasadnieniu odmowy przytoczono protesty i sprzeciwy stron postępowania oraz lokalnej społeczności. Mianowicie właściciele nieruchomości położonych w sąsiedztwie planowanej inwestycji obawiają się uciążliwości w postaci emisji odorów i związanych z tym zagrożeń dla zdrowia oraz nadmiernej emisji hałasu, a przedłożone w raporcie rozwiązania nie dają pewności, że uciążliwości nie wykrócą poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny. Również brak odpowiednich regulacji prawnych w zakresie dopuszczalnych uciążliwości odorowych nie uzasadnia pominięcia w raporcie wiarygodnych analiz odnośnie wpływu przedsięwzięcia na zdrowie ludzi. Chów zwierząt na dużą skalę nie jest bowiem obojętny dla jakości i warunków życia ludzi mieszkających w pobliżu fermy. W tym zakresie zdaniem organu I instancji również opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kępnie jest mało wnikliwa i nie uwzględnia faktycznego zagrożenia dla zdrowia ludzi.

W ocenie organu wątpliwości budzą też zaproponowane w raporcie rozwiązania dotyczące zminimalizowania emisji substancji zapachowo-odorowych poprzez obsadzenie terenu zielenią izolacyjną. Nie wskazano bowiem jakie gatunki roślin oraz o jakich parametrach zostaną posadzone. A z doświadczenia życiowego wiadomo, że izolujący pas zieleni z uwagi na powolny wzrost roślin powstanie nie wcześniej niż po kilku, a może po kilkunastu latach. Wątpliwości organu budzi również brak wskazania w raporcie racjonalnego wariantu alternatywnego.

Wskazano jedynie dwa warianty tj. wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia oraz wariant proponowany przez inwestora. Zdaniem organu wskazuje to, że inwestor liczy się z brakiem możliwości realizacji przedsięwzięcia. W zaskarżonej decyzji nie podzielono również stanowiska prezentowanego w uzgodnieniu RDOŚ w Poznaniu, że na obszarze chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prośny” nie obowiązują zakazy wynikające z rozporządzenia Wojewody kaliskiego nr 65 z dnia 20 grudnia 1996r. (Dz.Urząd. woj. kaliskiego nr 1 poz. 1 z 1997r.). Już w toku postępowania odwoławczego przedłożono opinię prawną, w świetle której zakazy i ograniczenia wynikające z rozporządzenia Wojewody Kaliskiego w sprawie ustalenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prośny” z dnia 20 grudnia 1996r. pozostają w mocy i winny być uwzględnione przy wydawaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, czy decyzji o warunkach zabudowy położonych w granicach tego obszaru.

Wobec powyższego, w ocenie organu, jedynie odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i brak zgody na realizację przedsięwzięcia należycie zabezpieczy środowisko i mieszkańców żyjących w najbliższym sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia przed jego możliwym negatywnym oddziaływaniem.

Ze stanowiskiem organu nie zgodził się Inwestor.

Rozstrzygnięciu organu I instancji zarzucono wydanie decyzji z naruszeniem zasad

postępowania określonych w art. 7, art. 8 i art. 80 k.p.a. poprzez dokonanie błędnej i dowolnej oceny przedłożonego materiału dowodowego oraz naruszenie art. 77 ust.1 i art. 80 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach na środowisko poprzez wydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań pomimo braku zaistnienia takich przesłanek, gdyż przedłożony materiał dowodowy oraz uzyskane w toku postępowania uzgodnienia wyraźnie wskazują, że decyzja ustalająca środowiskowe warunki realizacji inwestycji powinna zostać wydana. Wydanej decyzji zarzucono ponadto naruszenie art. 9 ust.4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest wiążące dla organu, a co za tym idzie pominięcie, że ograniczenia w zagospodarowaniu terenu może wprowadzać jedynie obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Jak wskazano w uzasadnieniu odwołania sprzeciw co do realizacji przedsięwzięcia wniesiony przez strony lub członków społeczeństwa biorącego udział w postępowaniu, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Katalog sytuacji, w których może nastąpić odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań został wyraźnie określony w ustawie z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r., poz.1235 ze zm.), a skoro w przedmiotowej sprawie nie występują przesłanki negatywne, to organ zobowiązany był uwzględnić wniosek i ustalić środowiskowe uwarunkowania biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii ustalenia zawarte w raporcie oraz wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

W związku z powyższym w odwołaniu wniesiono o uchylenie decyzji organu I instancji oraz orzeczenie na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze po rozpoznaniu sprawy zauważa co następuje:

Odwołanie podlega uwzględnieniu jedynie w części dot. uchylenia decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy może mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Taka sytuacja ma miejsce w omawianej sprawie ponieważ organ I instancji nie wyjaśnił w sposób dostateczny zajętego stanowiska.

Ponadto zgodnie z zasadą wynikającą z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, a to oznacza, że każda ze stron ma prawo do rozpoznania

sprawy w jej całokształcie w postępowaniu przed organem I i II instancji. Właściwe wypełnienie zasady dwuinstancyjności wymaga podjęcia nie tylko dwóch rozstrzygnięć różnych organów, lecz zakłada podjęcie decyzji w wyniku przeprowadzenia przez każdy z organów postępowania umożliwiającego osiągnięcie celów, dla których postępowanie jest prowadzone. Istotne jest zatem by przeprowadzono dwukrotne postępowanie, w toku którego dwukrotnie oceniono by przedłożone dowody oraz przeanalizowano przedłożone argumenty i opinie, a w konsekwencji wydano decyzję, która najlepiej będzie odpowiadać prawu, interesowi publicznemu oraz słusznym interesom strony.

Przechodząc na grunt ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach na środowisko (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1235 ze zm.) stwierdzić należy, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wydaje się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie obejmujące budowę fermy drobiu składającej się z trzech budynków inwentarskich wraz z zapleczem, w której będzie prowadzona produkcja zwierzęca - brojlera kurzego o początkowej obsadzie 840 DJP, jest przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stosownie do § 2 pkt. 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Dla tego typu przedsięwzięć sporządzenie raportu i przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne.

Zgodnie z art. 77 ust.1 jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania decyzji :

- uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska,
- zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust.1 pkt 1-3 i 10-19.

Wymagane uzgodnienia dokonywane są przez właściwe organy w oparciu o wniosek, raport oddziaływania inwestycji na środowisko i jego ewentualne uzupełnienia oraz wypis i wyrys z miejscowego planu bądź informację o jego braku dla danego terenu.

Stosownie zaś do treści art. 80 ust.1 i 2 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena na środowisko organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę :

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust.1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust.2).

Tym samym przeznaczenie terenu określone w „Studium kierunków i zagospodarowania przestrzennego gminy” nie ma znaczenia w sprawie ustalenia środowiskowych warunków realizacji inwestycji. W związku z tym przeznaczenie terenu wynikające ze studium nie może stanowić uzasadnienia odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, a ta kwestia została wskazana w pierwszej kolejności przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji.

W świetle obowiązujących regulacji prawnych stwierdzić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ winien uwzględnić wniosek i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia. Decyzja ta sama w sobie nie daje podstaw do realizacji inwestycji, wskazuje jedynie, że określone w niej warunki realizacji mające na celu ochronę środowiska muszą być respektowane w przypadku uzyskania pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy oraz uzyskanego w jej następstwie pozwolenia na budowę.

Nie można bowiem pominąć, że decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie.

Mianowicie organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego (art.80 ust.2 ustawy);
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art.80 ust.1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust.1);
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę , w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust.1;
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art.34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust.2);
- wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38 j ustawy Prawo wodne (art.81 ust.3).

W zaskarżonym rozstrzygnięciu organ nie wykazał, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia przytoczono stanowisko Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu zawarte w postanowieniu z dnia 5 października 2015r. WOO-I.4242.230.2015.ES.2, w świetle którego realizacja inwestycji zgodnie z przedłożonym raportem wraz z jego uzupełnieniem oraz warunkami określonymi w postanowieniu nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko.

Stosownie do uzgodnienia RDOŚ z przedłożonych w raporcie obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu wynika, że wielkość emisji substancji do powietrza ze źródeł związanych z eksploatacją fermy, nie będą powodować przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2010r. nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny oraz że będą dotrzymane standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012r., poz. 1031), a w związku z tym spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa. Przy spełnieniu warunków przedstawionych w uzgodnieniu RDOŚ inwestycja nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na najbliższych położonych terenach objętych ochroną akustyczną w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014, poz. 112). Realizacja inwestycji zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami realizacji określonymi w postanowieniu RDOŚ nie będzie naruszać przepisów w zakresie gospodarki odpadami. W świetle dokonanego uzgodnienia realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała też negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Również zgodnie ze stanowiskiem RDOŚ planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na cel ochrony obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prosny”, a co za tym idzie nie można podzielić stanowiska organu I instancji, że inwestycja jest nie do zaakceptowania z uwagi na zakazy i nakazy obowiązujące na tym obszarze.

Ponadto ze względu na lokalizację inwestycji poza obszarami Natura 2000 (najbliższym obszarem jest oddalony o ok. 7,2 km od terenu inwestycji obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Baranów PLH 300035) planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami.

Wobec przytoczonych okoliczności obowiązkiem organu było wykazanie z jakich względów i w oparciu o jakie dowody to uzgodnienie zostało uznane za niewiarygodne i to w zakresie uniemożliwiającym ustalenie środowiskowych uwarunkowań omawianego przedsięwzięcia.

Jak wynika z akt sprawy omawiane przedsięwzięcie (w oparciu o wniosek, przedłożony raport wraz z uzupełnieniem) pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych zostało zaopiniowane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kępnie w opiniach sanitarnych z dnia 2 kwietnia 2015r. oraz 2 września 2015r. z zastrzeżeniem :

- ograniczyć transport zewnętrzny do zakładu , do pory dnia i dni powszednich (bez niedziel),
- pozostawić w dotychczasowym użytkowaniu tereny rolne sąsiadujące bezpośrednio z terenem zakładu,
- równoważne poziomy hałasu mogące przenikać z terenu zakładu do terenu objętego ochroną akustyczną tj. terenu zabudowy zagrodowej oraz terenu mieszkaniowo-usługowego nie mogą przekroczyć poziomów hałasu określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu.

W opinii z dnia 2 kwietnia 2015r. PPIS w Kępnie wskazał, że zgodnie z przedłożonym raportem ilość substancji wprowadzanych do powietrza nie przekroczy dopuszczalnych norm, stąd nie występuje konieczność planowania działań ograniczających emisję. Chów i hodowla zwierząt jest źródłem emisji substancji odorotworczych do środowiska, co będzie powodować pewną uciążliwość zapachową. Jednak uciążliwość zapachowa będzie minimalizowana przez regularne wentylowanie pomieszczeń inwentarskich i będzie oddziaływać przede wszystkim na teren przyległy upraw rolnych (biorąc pod uwagę najczęstszy kierunek wiatrów). Ponadto w opinii wskazano, że raport tworzy się na podstawie modelowania, prognozowania oraz odpowiedniej analizy i jest to tylko pewnego rodzaju prognoza pokazująca negatywne i pozytywne aspekty planowanej inwestycji na środowisko. Nieodzownym jest zatem monitoring w trakcie eksploatacji inwestycji. W opinii z dnia 2 września 2015r. podtrzymano zajęte stanowisko ,że z punktu widzenia wymagań higienicznych i zdrowotnych brak jest przeciwwskazań do realizacji przedsięwzięcia pod warunkiem uwzględnienia zastrzeżeń zawartych w sentencji opinii.

Organ I instancji , w zaskarżonej decyzji, zarzucił , że opinia ta jest mało wnikliwa biorąc pod uwagę faktyczne zagrożenie dla zdrowia ludzi.

Jednak kwestionując ustalenia organu wyspecjalizowanego we wskazanym zakresie organ nie wykazał wadliwości zajętego stanowiska. Wskazanie w uzasadnieniu, że nawet „laikom” dostępne są publikacje o zagrożeniach powodowanych przez wielkotowarowe fermy hodowlane nie stanowi podstawy do

kwestionowania wyrażonej opinii. O uciążliwości dla środowiska przesadza bowiem rodzaj technologii chowu, wskazane w raporcie zabezpieczenia chroniące środowisko oraz miejsce usytuowania inwestycji.

Na tle omawianej sprawy nie można pominąć, że postępowanie uzgodnieniowe, wymagane przepisami art. 77 ust. 1 ustawy, prowadzone jest przez organy wyspecjalizowane i wyposażone w odpowiednią wiedzę. Przy czym stanowisko organów uzgadniających jest wiążące dla organu prowadzącego postępowanie główne, wyraża się bowiem w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w sposób odmienny niż to uczynił organ uzgadniający (vide: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011r., sygn. akt IV SA/Po 1027/10; wyrok WSA w Poznaniu IV SA/Po 320/12 z dnia 30 sierpnia 2012r.).

Przedmiotowa sprawa dotyczy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i jak wynika z akt sprawy Inwestor wraz z wnioskiem przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Tym samym przedłożony raport powinien odpowiadać wymaganiom zawartym w art. 66 ustawy.

Należy bowiem podzielić stanowisko organu I instancji, prezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że raport jako podstawowy dowód w sprawie powinien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości oraz winien spełniać wszelkie wymogi określone w art. 66. ustawy.

Jak wynika z ustaleń organu I instancji (ustalenia te w pełni podziela Kolegium Odwoławcze) przedłożony raport nie spełnia wymagań wynikających z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Oznacza to, że w raporcie nie można poprzestać na wskazaniu wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i – jako alternatywnego – wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia.

W świetle art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy wariant polegający na nierealizowaniu przedsięwzięcia nie może być uznany za racjonalny wariant alternatywny wobec wariantu wnioskodawcy jako, że w takim przypadku brak jest oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wprawdzie nie można wykluczyć, że wariant zaproponowany przez wnioskodawcę będzie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, to jednak w świetle obowiązujących przepisów zawsze należy proponować dwa warianty realizacji przedsięwzięcia i co więcej wariantowość rozwiązań nie może mieć charakteru pozornego. Przepis art. 81 ust. 1 ustawy wskazuje bowiem, że jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika

zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Stwierdzenie organu, że przedłożony raport nie odpowiada przepisom prawa, bez uprzedniego wezwania do uzupełnienia raportu o wymagania stawiane przez przepisy art. 66 ust.1 pkt 4 i 5 ustawy, stanowi naruszenie obowiązujących przepisów, a co za tym idzie nie może stanowić podstawy wydania decyzji odmownej.

Obowiązkiem organu było bowiem uprzednie zobowiązanie Inwestora do uzupełnienia raportu o przedłożenie i wskazanie racjonalnego wariantu alternatywnego. I dopiero brak zgody Inwestora na realizację inwestycji w innym wariantcie, stosownie do art. 81 ust. 1, uprawniało będzie organ do wydania odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia.

W toku ponownie prowadzonego postępowania organ winien mieć na uwadze przepisy art. 107 § 3 k.p.a. zgodnie z którymi uzasadnienie faktyczne powinno zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których przedłożonym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Opinia społeczeństwa winna być uwzględniona w procesie wydawania decyzji środowiskowej (podlega ocenie organu prowadzącego postępowanie), jednak sam sprzeciw społeczności lokalnej nie może przesądzać o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Negatywne stanowisko społeczeństwa może wpływać na uwarunkowania i wymogi decyzji. Organ może bowiem (jak w omawianej sprawie) nałożyć obowiązek wykonania zieleni izolacyjnej wokół inwestycji zapewniający ograniczenie emisji substancji odorowych na teren sąsiedni.

Stosownie do art. 80 ust. 1 i 2 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, biorąc pod uwagę:

- wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust.1,
- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko,
- wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

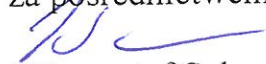
Natomiast jak wskazano wyżej odmowa wyrażenia zgody na realizację przedsięwzięcia może mieć miejsce w przypadkach ściśle określonych w ustawie.

Wskazane wyżej uchybienia oraz konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy przekracza ramy postępowania odwoławczego, co wypełnia przesłanki z art. 138 § 2 k.p.a.

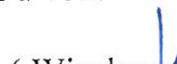
Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest o s t a t e c z n a .

Stronom służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30-tu dni od daty otrzymania decyzji, za pośrednictwem Kolegium Odwoławczego.

(Krzysztof Sobociński)

(Wiesława Gomułka)

(Izabela Kosior)

Otrzymują :

1. Lech Józwiakowski
Piaski 13a, 63-645 Łęka Opatowska
2. Piotr Wujczak (pełnomocnik L. Józwiakowskiego)
Pełnomocnik substytucyjny
Katarzyna Grabarkiewicz
Kancelaria Radcy Prawnego
Ul. Tęczowa 11/12, 53-601 Wrocław
3. Agnieszka Fraj (pełnomocnik L. Józwiakowskiego)
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Kątna 7F, 62-800 Kalisz
4. Sołtys wsi Piaski
(w celu ogłoszenia stronom w trybie art. 49 k.p.a. oraz publicznego ogłoszenia)
5. Wójt Gminy Baranów
(w celu ogłoszenia stronom w trybie art. 49 k.p.a. oraz publicznego ogłoszenia)
6. Wójt Gminy Łęka Opatowska (x 3)
 - w celu wywieszenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy
 - w cel umieszczenia na stronie BIP Urzędu Gminy Łęka Opatowska
7. BIP SKO i tablica ogłoszeń SKO
8. a/a